

فیزیک ۳

۱۸۱-

(ابراهیم بخاردری)

بنابر رابطه‌ی قانون کولن داریم:

$$F = \frac{kq_1q_2}{r^2} \quad q_2 = 3q_1 \rightarrow 750 = \frac{9 \times 10^9 \times 3q_1 \times q_1}{9 \times 10^{-2}}$$

$$\Rightarrow q_1^2 = 25 \times 10^{-10} \text{ C}^2$$

$$\Rightarrow |q_1| = 5 \times 10^{-5} \text{ C} = 50 \mu\text{C} \Rightarrow |q_2| = 3q_1 = 150 \mu\text{C}$$

چون نیروی الکتریکی بین دو بار از نوع دافعه (رانشی) است، بنابراین دو بار الکتریکی هم‌علامت می‌باشند، پس هر دو منفی یا هر دو مثبت‌اند، بنابراین گزینهی «۳» صحیح است.

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۲۲ تا ۲۴)

۱۸۲-

(امیرحسین برادران)

ابتدا بارهای جدید را به دست می‌آوریم: (۱)

$$q'_1 = q_1 - \frac{1}{3}q_1 = \frac{2}{3}q_1$$

$$q'_2 = q_2 + \frac{1}{3}q_1 \quad (2)$$

با توجه به قانون کولن نسبت نیرو در حالت دوم به نیرو در حالت اول را به

$$F = \frac{kq_1q_2}{r^2} \quad r'=r \rightarrow \frac{F'}{F} = \frac{|q'_1||q'_2|}{|q_1||q_2|}$$

$$\frac{F'}{F} = 2 \rightarrow 2 = \frac{|\frac{2}{3}q_1| \times |(q_2 + \frac{1}{3}q_1)|}{|q_1||q_2|} \Rightarrow 4|q_2| = |q_2 + \frac{1}{3}q_1|$$

q'_2 مثبت و نیرو در حالت دوم دافعه است (چرا؟) بنابراین داریم:

$$\frac{|q_2|}{|q_2 + \frac{1}{3}q_1|} = -q_2 \rightarrow -4q_2 = q_2 + \frac{1}{3}q_1 \Rightarrow \frac{q_1}{q_2} = -10 \Rightarrow \left| \frac{q_1}{q_2} \right| = 10$$

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۲۲ تا ۲۴)

۱۸۳-

(نیما نوروزی)

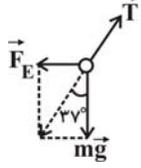
با توجه به این که خطهای میدان الکتریکی از بار A خارج شده و به بار B وارد شده‌اند، می‌توان نتیجه گرفت که علامت بار الکتریکی A مثبت بوده و علامت بار B منفی می‌باشد و در ادامه از آنجا که خطهای میدان الکتریکی ناشی از بار C، خطهای میدان بارهای B و D را منحرف کرده است (دو قطبی الکتریکی نمی‌سازند) بنابراین هر سه بار هم‌نام و بنابراین هر سه منفی می‌باشند.

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۱۰ تا ۱۶)

۱۸۴-

(فسرو ارغوانی‌فر)

چون نیروی الکتریکی وارد بر گلوله، در خلاف جهت میدان الکتریکی است، پس نوع بار آن منفی می‌باشد. از طرفی داریم:

$$\tan 2\gamma = \frac{F_E}{mg} = \frac{E|q|}{mg} = \frac{\gamma}{4} \Rightarrow E = \frac{\gamma mg}{4|q|}$$

$$\Rightarrow E = \frac{3 \times 10^{-3} \times 10^{-2} \times 10}{4 \times 20 \times 10^{-6}} = \frac{3}{8} \times 10^4 \frac{\text{N}}{\text{C}}$$

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۱۷ و ۱۸)

۱۸۵-

(نیما نوروزی)

با توجه به این که $V_A = 8V_B$ است، داریم:

$$V = \frac{q}{4\pi\epsilon_0 r} \Rightarrow \frac{V_A}{V_B} = \left(\frac{r_A}{r_B}\right)^2 = 8 \Rightarrow \frac{r_A}{r_B} = 2$$

با توجه به رابطه‌ی $\sigma = \frac{q}{A}$ و از آنجا که مساحت سطح کره برابر با $4\pi r^2$ است، داریم:

$$\frac{\sigma_A}{\sigma_B} = \frac{q_A}{q_B} \times \left(\frac{r_B}{r_A}\right)^2 \quad \frac{r_B}{r_A} = \frac{1}{2} \rightarrow 1 = \frac{q_A}{q_B} \times \frac{1}{4} \Rightarrow \frac{q_A}{q_B} = 4$$

$$q = ne \Rightarrow \frac{n_A}{n_B} = 4, \quad n_A + n_B = 30 \Rightarrow \begin{cases} n_A = 24 & \text{الکترون} \\ n_B = 6 & \text{الکترون} \end{cases}$$

(فیزیک ۳، صفحه‌ی ۲۷) و (فیزیک ۱، صفحه‌ی ۳۸)

۱۸۶-

(سپهر مهرور)

چون ذره در حال تعادل می‌باشد، پس برابری نیروهای وارد بر ذره در راستای قائم برابر با صفر است، بنابراین:

$$\vec{F} + \vec{W} = 0 \quad \frac{F = k \frac{q_1q_2}{r^2}}{W = mg} \rightarrow mg = k \frac{q_1q_2}{r^2}$$

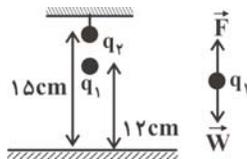
$$\Rightarrow 144 \times 10^{-3} \times 10^{-3} \times 10 =$$

$$= 9 \times 10^9 \times \frac{3 \times 10^{-9} \times q_2}{(0.15 - 0.12)^2}$$

$$\Rightarrow q_2 = 48 \times 10^{-9} \text{ C}$$

$$n_2 = \frac{q_2}{e} = \frac{48 \times 10^{-9}}{1.6 \times 10^{-19}} = 3 \times 10^{11} \text{ الکترون}$$

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۲۲ تا ۲۴) و (فیزیک ۱، صفحه‌ی ۳۸)

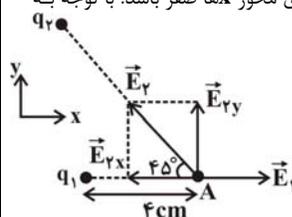

۱۸۷-

(مصطفی کیانی)

چون برآیند میدان‌های الکتریکی حاصل از دو بار در راستای محور y هاست، باید برآیند میدان‌های الکتریکی در راستای محور x صفر باشد. با توجه به شکل زیر می‌توان نوشت:

$$\vec{E}_{\text{کل}} = E_{2y} \vec{j} = 4 / 5 \times 10^7 \vec{j}$$

$$\Rightarrow E_{2y} = 4 / 5 \times 10^7 \frac{N}{C}$$

$$\tan 45^\circ = \frac{E_{2y}}{E_{2x}} \Rightarrow 1 = \frac{4 / 5 \times 10^7}{E_{2x}}$$

$$\Rightarrow E_{2x} = 4 / 5 \times 10^7 \frac{N}{C}$$

$$\sum E_x = 0 \Rightarrow E_1 = E_{2x} = 4 / 5 \times 10^7 \frac{N}{C}$$

$$E_1 = k \frac{q_1}{r_1^2} \Rightarrow 4 / 5 \times 10^7 = 9 \times 10^9 \times \frac{q_1}{16 \times 10^{-4}}$$

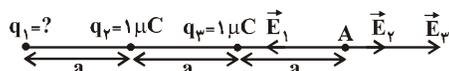
$$\Rightarrow q_1 = 8 \times 10^{-6} C = 8 \mu C$$

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۱۰ تا ۱۶)

۱۸۸-

(مصطفی کیانی)

چون بارهای q_1 و q_2 مثبت‌اند، جهت میدان‌های الکتریکی آن‌ها در نقطه‌ی A به طرف راست است. بنابراین برای این‌که برآیند میدان‌های الکتریکی حاصل از سه بار در نقطه‌ی A برابر با صفر شود، باید جهت میدان الکتریکی حاصل از بار q_3 در نقطه‌ی A به طرف چپ و اندازه‌ی آن برابر با مجموع اندازه‌ی میدان‌های الکتریکی حاصل از بارهای q_1 و q_2 باشد. در این حالت می‌توان نوشت:

$$|\vec{E}_1| = |\vec{E}_2 + \vec{E}_3| \Rightarrow \frac{E = k \frac{q}{r^2}}{r_1^2} = k \frac{|q_2|}{r_2^2} + k \frac{|q_3|}{r_3^2}$$

$$\frac{r_2 = a, r_3 = 2a, r_1 = 2a}{q_2 = q_3 = \mu C} \Rightarrow \frac{|q_1|}{9a^2} = \frac{1}{4a^2} + \frac{1}{a^2} \Rightarrow \frac{|q_1|}{9a^2} = \frac{1+4}{4a^2}$$

$$\Rightarrow |q_1| = \frac{45}{4} \mu C \Rightarrow q_1 = -11.25 \mu C$$

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۱۰ تا ۱۶)

۱۸۹-

(سپهر مهرور)

میدان الکتریکی برآیند روی عمود منصف دوقطبی، بر راستای عمود منصف، عمود است. به همین دلیل در جابجایی بار از نقطه‌ی A تا نقطه‌ی B مطابق با رابطه‌ی $W = Fd \cos \theta$ نیروی الکتریکی کار انجام نمی‌دهد.

(فیزیک ۳، صفحه‌های ۱۰ تا ۱۶ و ۱۹ و ۲۰)

۱۹۰-

(معدی میراب‌زاده)

تغییرات انرژی جنبشی ذره برابر قرینه‌ی تغییر انرژی پتانسیل الکتریکی ذره است و داریم:

$$\Delta K = -\Delta U, \Delta U = \Delta V \cdot q \Rightarrow \Delta U = (V_B - V_A) \cdot q$$

$$\Rightarrow \Delta U = (20 - (-80)) \times 4 \times 10^{-6} = 4 \times 10^{-4} J$$

$$\frac{\Delta K = -\Delta U}{\Delta K = \frac{1}{2} m (v_B^2 - v_A^2)} \Rightarrow \frac{1}{2} \times 4 \times 10^{-6} (v^2 - 2000) = -4 \times 10^{-4}$$

$$\Rightarrow 2 \times 10^{-6} v^2 - 40 \times 10^{-4} = -4 \times 10^{-4}$$

$$\Rightarrow 2 \times 10^{-6} v^2 = 36 \times 10^{-4} \Rightarrow v^2 = 1800 \Rightarrow v = 30 \sqrt{2} \frac{m}{s}$$

(فیزیک ۱، صفحه‌ی ۶) و (فیزیک ۳، صفحه‌های ۱۹ و ۲۰)

فیزیک پیش‌دانشگاهی

۱۹۱-

(سراسری تهرمی - ۹۰)

روش اول: حرکت تندشونده، به معنای آن است که مقدار سرعت متحرک $(|v|)$ در حال افزایش باشد و تنها در نمودار رسم شده در گزینه‌ی «۱» مقدار سرعت متحرک همواره در حال افزایش است (در نمودار گزینه‌ی «۴»، اندازه‌ی سرعت متحرک ابتدا کاهش و سپس افزایش می‌یابد).

روش دوم: می‌دانیم در صورتی که شتاب حرکت، هم‌جهت (هم علامت) با سرعت

متحرک باشد، حرکت تندشونده خواهد شد: $\mathbf{a} \times \mathbf{v} > 0$

* یادآوری: در نمودار سرعت-زمان، شیب خط مماس بر نمودار، در هر لحظه،

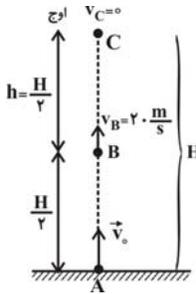
نشان‌دهنده شتاب متحرک در آن لحظه خواهد بود.

بنابراین با بررسی گزینه‌ها داریم:

گزینه‌ی «۱»: $\mathbf{a} < 0, \mathbf{v} < 0 \Rightarrow \mathbf{a} \times \mathbf{v} > 0$: همواره تندشونده

گزینه‌ی «۲»: $\mathbf{a} < 0, \mathbf{v} > 0 \Rightarrow \mathbf{a} \times \mathbf{v} < 0$: همواره کندشونده

$$v_C^2 - v_B^2 = -2gh \Rightarrow 0 - 400 = -2 \times 10 \times \left(\frac{H}{4}\right) \Rightarrow H = 40 \text{ m}$$

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۱۲ تا ۱۴)

حال اگر معادله‌ی مستقل از زمان را برای نقطه‌های A و C بنویسیم، داریم:

$$\begin{aligned} v_C^2 - v_A^2 &= -2gH \\ \Rightarrow 0 - v_A^2 &= -2 \times 10 \times 40 \\ \Rightarrow |v_A| &= 20\sqrt{2} \frac{\text{m}}{\text{s}} \end{aligned}$$

(مفسر پیکان)

شیب خط مماس بر نمودار مکان-زمان در حرکت یک بعدی معرف سرعت می‌باشد، بنابراین در لحظه‌ی $t = 3\text{s}$ ، چون شیب خط مماس بر نمودار برابر با صفر است، سرعت در این لحظه برابر با صفر است. حال اگر معادله‌ی مکان-زمان در حرکت با شتاب ثابت در مسیری مستقیم را برای بازه‌ی زمانی ۳ تا ۷ ثانیه بنویسیم، داریم:

$$x = \frac{1}{2}at^2 + v_0't + x_0' \Rightarrow 0 = \frac{1}{2}a \times 4^2 + 0 + 24 \Rightarrow a = -3 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

در بازه‌ی زمانی صفر تا ۳s که سرعت مثبت و شتاب منفی است، حرکت متحرک، کندشونده می‌باشد (اندازه‌ی سرعت رو به کاهش است) و داریم:

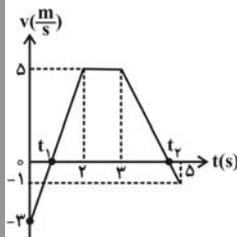
$$v = at + v_0 \Rightarrow 0 = -3 \times 3 + v_0 \Rightarrow v_0 = 9 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

$$v^2 - v_0^2 = 2a\Delta x \Rightarrow 0 - 9^2 = 2 \times (-3) \times \Delta x$$

$$\Rightarrow \Delta x = \frac{81}{6} = 13.5 \text{ m}$$

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۲ تا ۱۱)

(بوارر کامران)

می‌دانیم که سطح زیر نمودار شتاب-زمان تغییرات سرعت را نشان می‌دهد. به کمک سرعت اولیه و محاسبه‌ی تغییرات سرعت از روی نمودار شتاب-زمان، نمودار سرعت-زمان را رسم می‌کنیم. با توجه به نمودار روبه‌رو در دو لحظه‌ی t_1 و t_2 این متحرک تغییر جهت می‌دهد.

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۲ تا ۱۱)

گزینه‌ی «۳»: $v < 0, a > 0 \Rightarrow a \times v < 0$: همواره کندشونده

گزینه‌ی «۴»: v ابتدا منفی و سپس مثبت و $a > 0 \Rightarrow a \times v < 0$: ابتدا منفی و سپس مثبت: ابتدا کندشونده و سپس تندشونده

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۲ تا ۱۱)

۱۹۲-

(مفسر پیکان)

ثابته‌ی دوم حرکت، بازه‌ی زمانی $t_1 = 1\text{s}$ تا $t_2 = 2\text{s}$ است؛ بنابراین داریم:

$$x_1 = 0 + \Delta + \sin(\pi \times 1 - \frac{\pi}{4}) = 0 + \Delta + \sin(\frac{\pi}{4}) = 1 + \Delta \text{ m}$$

$$x_2 = 0 + \Delta + \sin(\pi \times 2 - \frac{\pi}{4}) = 0 + \Delta + \sin(\frac{7\pi}{4}) = -0 + \Delta \text{ m}$$

$$|\Delta x| = |x_2 - x_1| = |-0 + \Delta - 1 + \Delta| = 2\text{ m}$$

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۲ تا ۱۱)

۱۹۳-

(نصرالله افشار)

با توجه به این که جهت شتاب گرانش همواره به طرف پایین است ($a < 0$)، در پرتاب گلوله به طرف بالا و تا رسیدن گلوله به نقطه‌ی اوج $v > 0$ و حرکت آن کندشونده ($a \cdot v < 0$) است و هنگام برگشتن گلوله به محل پرتاب $v < 0$ و حرکت آن تندشونده ($a \cdot v > 0$) است.

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۱۲ تا ۱۴)

۱۹۴-

(تبدیل به تست، معصومه علیزاده)

می‌دانیم علامت شیب نمودار سرعت-زمان معرف جهت شتاب متحرک است، بنابراین در بازه‌ی زمانی t_1 تا t_2 که شیب نمودار منفی است، شتاب جسم در خلاف جهت محور x ها است. علامت سرعت جسم بیانگر جهت حرکت آن است، بنابراین در بازه‌ی زمانی صفر تا t_2 که سرعت جسم مطابق نمودار مثبت است، جسم در جهت محور x ها حرکت می‌کند. بنابراین در بازه‌ی زمانی t_1 تا t_2 بردار شتاب جسم در خلاف جهت محور x هاست، اما متحرک در جهت محور x ها حرکت می‌کند.

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، تمرین ۱-۲، صفحه‌ی ۱۰)

۱۹۵-

(کاملاً شاهمکی)

سطح زمین را مبدأ مکان و جهت رو به بالا را مثبت در نظر می‌گیریم، داریم:

پس فاصله‌ی دو متحرک به اندازه‌ی $130\text{m} - 40 = 90$ کم شده است و فاصله‌ی آن‌ها از یکدیگر برابر است با:

$$200 - 130 = 70\text{m}$$

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۲ تا ۱۳)

فیزیک ۲

۲۰۱-

(مسطفی کیانی)

ابتدا دقت اندازه‌گیری وسیله را به متر تبدیل می‌کنیم:

$$1\text{km} = 1000\text{m} \Rightarrow 0.1\text{km} = 100\text{m}$$

چون دقت اندازه‌گیری وسیله ۱۰ متر است، در نتیجه وسیله‌ی موردنظر عددهای کوچک‌تر از ۱۰ متر را نمی‌تواند نشان دهد. بنابراین این وسیله اندازه‌ی ۴۶۳ متر را ۴۶۰ کیلومتر یا ۰/۴۷ کیلومتر نشان می‌دهد.

$$463 = 460 + 3$$

نشان نمی‌دهد نشان می‌دهد

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۳ تا ۱۱)

۲۰۲-

(معصومه علیزاده)

ابتدا تبدیل واحدهای زیر را انجام می‌دهیم:

$$\frac{1\mu\text{m} = 10^{-6}\text{m}}{1\text{nm} = 10^{-9}\text{m}} \rightarrow 4\mu\text{m} \times \left(\frac{10^{-6}\text{m}}{1\mu\text{m}} \times \frac{1\text{nm}}{10^{-9}\text{m}}\right) = 4 \times 10^3 \text{nm} = 4000 \text{nm}$$

$$\frac{1\text{pm} = 10^{-12}\text{m}}{1\text{nm} = 10^{-9}\text{m}} \rightarrow 600\text{pm} \times \left(\frac{10^{-12}\text{m}}{1\text{pm}} \times \frac{1\text{nm}}{10^{-9}\text{m}}\right) = 600 \times 10^{-3} = 0.6 \text{nm}$$

مجموع این دو عدد به صورت نمادگذاری علمی برابر است با:

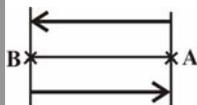
$$4000 + 0.6 = 4000.6 \text{nm} = 4.0006 \times 10^3 \text{nm}$$

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۲ تا ۸)

۲۰۳-

(علی بگلو)

چون اتومبیل به جای اول خود برگشته است، پس جابه‌جایی آن صفر است و سرعت متوسط آن در کل رفت و برگشت صفر است.

$$\bar{v}_{\text{کل}} = \frac{\Delta x_{\text{کل}}}{\Delta t} \xrightarrow{\Delta x_{\text{کل}} = 0} \bar{v}_{\text{کل}} = 0$$

(فیزیک ۲، صفحه‌ی ۳۰)

۱۹۸- (کاظم شاهمکی)

در حرکت با شتاب ثابت، جابه‌جایی متحرک از رابطه‌ی

$$\Delta x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t$$

به حرکت کند ($v_0 = 0$) معادله به صورت $\Delta x = \frac{1}{2}at^2$ در می‌آید. یعنی در

این حالت جابه‌جایی متحرک با مجذور زمان متناسب است.

$$\Delta x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t \xrightarrow{v_0=0} \Delta x = \frac{1}{2}at^2 \Rightarrow \Delta x \propto t^2$$

$$\frac{\Delta x_1}{\Delta x_1 + \Delta x_2} = \left(\frac{t_1}{t_1 + t_2}\right)^2 \Rightarrow \frac{8}{8 + 120} = \left(\frac{t_1}{t_1 + t_2}\right)^2$$

$$\Rightarrow \frac{8}{128} = \left(\frac{t_1}{t_1 + t_2}\right)^2 \Rightarrow \left(\frac{t_1}{t_1 + t_2}\right)^2 = \frac{1}{16} \Rightarrow \frac{t_1}{t_1 + t_2} = \frac{1}{4}$$

$$\Rightarrow 4t_1 = t_1 + t_2 \Rightarrow 3t_1 = t_2 \Rightarrow \frac{t_2}{t_1} = 3$$

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۲ تا ۱۱)

۱۹۹-

(بغادر کامران)

برای گلوله‌ی دوم داریم:

$$t_{\text{اوج}} = \frac{v_0}{g} \quad v_0 = 10 \frac{\text{m}}{\text{s}} \quad g = 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \rightarrow t_{\text{اوج}} = \frac{10}{10} = 1\text{s} \Rightarrow 1\text{s} \times 2 = 2\text{s}$$

گلوله‌ی دوم بعد از ۲ ثانیه به سطح زمین می‌رسد و چون این گلوله ۳ ثانیه دیرتر از گلوله‌ی اول پرتاب شده، برای این که دو گلوله با هم به سطح زمین برسند، گلوله‌ی اول باید بعد از ۵ ثانیه به سطح زمین برسد. بنابراین زمان اوج گلوله‌ی اول برابر با ۲/۵ ثانیه است و داریم:

$$t_{\text{اوج}} = \frac{v_0}{g} \quad t_{\text{اوج}} = \frac{T}{2} = \frac{5}{2} = 2.5\text{s} \rightarrow v_0 = 10 \times 2.5 = 25 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

(فیزیک پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۱۲ تا ۱۳)

۲۰۰-

(سراسری فارغ از کشور تهری - ۸۷)

با استفاده از مساحت محصور بین نمودار سرعت-زمان و محور زمان که برابر اندازه‌ی جابه‌جایی متحرک است می‌توان نوشت:

$$S_1 = \Delta x_1 = \frac{30 \times 6}{2} = 90\text{m}$$

$$-S_2 = \Delta x_2 = \frac{-20 \times 4}{2} = -40\text{m}$$

۲۰۴-

(فرشید رسولی)

چون فاصله‌ی دو شهر یک کیلومتر و نقطه‌ی شروع حرکت متحرک B. $+600$ متر است، بنابراین $x_A = -400$ متر است. بعد از گذشت مدت زمان t متحرک A مسافت 400 متر را پیموده است، داریم:

$$\Delta x_A = v_A t \Rightarrow 400 = 2t \Rightarrow t = 20s$$

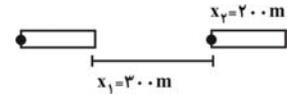
(فیزیک ۲، صفحه‌های ۳۴ تا ۳۶)

۲۰۵-

(کاظم شاهمکی)

با توجه به شکل زیر، زمان t_1 را که در آن قطار به‌طور کامل از روی پل می‌گذرد به‌دست می‌آوریم:

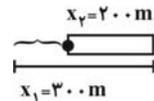
$$\bar{v} = v = \frac{\Delta x}{\Delta t} \Rightarrow \Delta t = \frac{\Delta x}{v}$$

$$t_1 = \frac{x_1 + x_2}{v} = \frac{300 + 200}{v} = \frac{500}{v}$$

مدت زمانی که قطار به‌طور کامل روی پل بوده است، با توجه به شکل زیر تعیین می‌شود:

$$t_2 = \frac{x_1 - x_2}{v} = \frac{300 - 200}{v} = \frac{100}{v}$$

بنابراین نسبت زمان‌ها به‌صورت مقابل است:

$$\frac{t_1}{t_2} = \frac{\frac{500}{v}}{\frac{100}{v}} = 5$$

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۳۴ تا ۳۶)

۲۰۶-

(امین بیات‌بارونی)

از آن‌جا که معادله‌ی حرکت یک‌نواخت روی خط راست به‌صورت $x = vt + x_0$ است، لذا نمودار $x-t$ آن یک نمودار خطی با شیب غیرصفر است و با توجه به آن که در حرکت یکنواخت، سرعت متحرک ثابت است، نمودار $v-t$ آن، یک خط افقی و موازی با محور t است.

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۳۴ تا ۳۶)

۲۰۷-

(معصومه علیزاده)

در حرکت بر روی خط راست، بردارهای جابه‌جایی در بازه‌های زمانی متفاوت، همواره هم‌راستا هستند ولی ممکن است هم‌سو نباشند.

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۱۲، ۱۳ و ۲۶)

۲۰۸-

(امیر صارقی)

مطابق شکل صورت سؤال داریم:

$$\begin{cases} \vec{a} + \vec{b} + \vec{c} = \vec{e} \\ \vec{a} - \vec{e} = \vec{d} \end{cases} \Rightarrow \vec{a} - \vec{d} = \vec{e} = \vec{a} + \vec{b} + \vec{c}$$

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۱۳ تا ۲۰)

۲۰۹-

(سعید منیری)

برای محاسبه‌ی سرعت در لحظه‌ی $t = 5s$ باید از معادله‌ی سرعت استفاده کنیم، بنابراین لازم است ابتدا شتاب حرکت را به‌دست آوریم.

به همین منظور ابتدا از رابطه‌ی $\bar{v} = \frac{v + v_0}{2}$ ، سرعت در لحظه‌ی

$t = 4s$ را حساب می‌کنیم.

$$\bar{v} = \frac{v + v_0}{2} \xrightarrow{\bar{v} = 12 \frac{m}{s}, v_0 = 0} 12 = \frac{v + 0}{2} \Rightarrow v_f = 24 \frac{m}{s}$$

$$v_f = at + v_0 \xrightarrow{t = 4s, v_0 = 0} 24 = a \times 4 + 0 \Rightarrow a = 6 \frac{m}{s^2}$$

$$v = at + v_0 \xrightarrow{t = 5s} v_d = 6 \times 5 + 0 \Rightarrow v_d = 30 \frac{m}{s}$$

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۳۰ تا ۳۴)

۲۱۰-

(پیمان مرادی)

با استفاده از معادله‌ی حرکت با شتاب ثابت در مسیری مستقیم داریم:

$$x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t + x_0 \xrightarrow{x_0 = -20m, t = 4s} \xrightarrow{a = 4 \frac{m}{s^2}, x = 44m}$$

$$44 = \frac{1}{2} \times 4 \times 4^2 + (v_0 \times 4) - 20 \Rightarrow v_0 = 8 \frac{m}{s}$$

(فیزیک ۲، صفحه‌های ۳۰ تا ۳۴)

شیمی ۳

۲۱۱-

(معمدمعری فاکتور)

از واکنش یون سرب (III) با یون کرومات، رسوب زرد رنگ سرب (II) کرومات (حاشیه صفحه‌ی ۲) و با یون نقره، رسوب قرمز آجری نقره کرومات تولید می‌شود که به دلیل متفاوت بودن رنگ رسوب‌ها قابل تشخیص از یکدیگرند.

(شیمی ۳، صفحه‌های ۲ و ۱۱)

۲۱۲-

(علی مؤیدی)

در ۰/۳ مول گاز اکسیژن (O₂)، ۰/۶ مول اتم، در ۰/۵ مول گاز کریپتون (Kr)، ۰/۵ مول اتم، هم چنین در ۰/۴ مول گاز O₃، ۱/۲ مول اتم و در ۰/۵ مول ید جامد (I₂)، یک مول اتم وجود دارد.

(شیمی ۳، صفحه‌های ۱۲ و ۱۳)

۲۱۳-

(علی فرزادتبار)

فرض می‌کنیم که ۱۰۰ گرم از ترکیب مفروض در اختیار است، لذا ۷۵ گرم آن را M و ۲۵ گرم آن را N تشکیل می‌دهد، نسبت جرم اتمی M به N برابر ۳/۲ است، حال جرم اتمی N را x در نظر می‌گیریم که در این صورت جرم اتمی M برابر ۱/۵x است.

$$75gM \times \frac{1 \text{ mol } M}{1/5xgM} = \frac{50}{x} \text{ mol } M$$

$$25gN \times \frac{1 \text{ mol } N}{xgN} = \frac{25}{x} \text{ mol } N$$

$$M : \frac{50}{x} = 2 \quad N : \frac{25}{x} = 1 \Rightarrow M_2N$$

(شیمی ۳، صفحه‌های ۱۳ تا ۱۶)

۲۱۴-

(امیر قاسمی)

در مولکول‌های گلیسرین و اتیلن گلیکول؛ به ترتیب ۳ و ۲ گروه عاملی هیدروکسیل وجود دارد.

گلیسرین

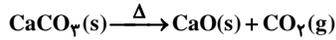

(شیمی ۳، صفحه‌ی ۱۵)

۲۱۵-

(علی مؤیدی)

واکنش‌های یاد شده به صورت زیر است:

$$?g\text{KNO}_2 = 40/4g\text{KNO}_3 \times \frac{1 \text{ mol } \text{KNO}_2}{101g\text{KNO}_3} \times \frac{2 \text{ mol } \text{KNO}_2}{2 \text{ mol } \text{KNO}_3}$$

$$\times \frac{88g\text{KNO}_2}{1 \text{ mol } \text{KNO}_2} = 34g\text{KNO}_2$$

$$?g\text{CaO} = 60g\text{CaCO}_3 \times \frac{1 \text{ mol } \text{CaCO}_3}{100g\text{CaCO}_3} \times \frac{1 \text{ mol } \text{CaO}}{1 \text{ mol } \text{CaCO}_3}$$

$$\times \frac{56g\text{CaO}}{1 \text{ mol } \text{CaO}} = 33/6g\text{CaO}$$

پس اختلاف جرم فراورده‌های جامد برابر ۰/۴ = ۳۳/۶ - ۳۴ گرم است.

(شیمی ۳، صفحه‌های ۱۰، ۱۱ و ۲۰ تا ۲۲)

۲۱۶-

(امیر قاسمی)

مجموع ضرایب فرآورده‌ها ۱۴ می‌شود که با تقسیم بر ضریب HCl عدد یک به دست خواهد آمد.

(شیمی ۳، صفحه‌های ۳ تا ۵)

۲۱۷-

(سراسری تجربی - ۹۲ با کمی تغییر)

بریلیم تنها عنصر قلیایی خاکی است که با آب یا بخار آب داغ واکنش نمی‌دهد و پایین تر از C ۶۰۰° در هوا نیز اکسایش نمی‌یابد.

(شیمی ۳، صفحه‌های ۲ و ۶ تا ۱۱)

۲۱۸-

(علی مؤیدی)

با توجه به ضرایب‌های استوکیومتری و جرم مولی فراورده‌ها، کربن دی‌اکسید تولید شده، جرم بیش‌تری دارد.

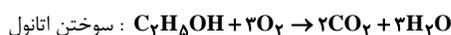
$$?g\text{CO}_2 = 2/27g \times \frac{1 \text{ mol } \text{نیتروگلیسرین}}{227g} \times \frac{12 \text{ mol } \text{CO}_2}{4 \text{ mol } \text{نیتروگلیسرین}}$$

$$\times \frac{44g\text{CO}_2}{1 \text{ mol } \text{CO}_2} = 1/32g\text{CO}_2$$

(شیمی ۳، صفحه‌های ۲۰ تا ۲۲)

۲۱۹-

(حسن زاکری)

$$\frac{\bar{R}_A}{3} = \frac{\bar{R}_C}{2}$$

$$\rightarrow \bar{R}_C = \frac{2}{3} \bar{R}_A = \frac{2}{3} \times 6/66 \times 10^{-5} = 4/44 \times 10^{-5} \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

(علی فرزاد تبار)

-۲۲۴

اولاً نمودار داده شده مربوط به N_2O_5 است، زیرا نزولی می‌باشد. ثانیاً واکنش تجزیه‌ی دی‌نیتروژن پنتوکسید به صورت $2\text{N}_2\text{O}_5(\text{g}) \rightarrow 4\text{NO}_2(\text{g}) + \text{O}_2(\text{g})$ است که سرعت تولید گاز اکسیژن در فاصله‌ی زمانی ۵ تا ۱۰ ثانیه به ما داده شده است، یعنی:

$$\bar{R}_{\text{N}_2\text{O}_5} = 2\bar{R}_{\text{O}_2} = 2 \times 0/5 = 1 \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$$

$$\bar{R}_{\text{N}_2\text{O}_5} = -\frac{\Delta n}{\Delta t} \rightarrow 1 \frac{\text{mol}}{\text{L} \cdot \text{min}} = -\frac{\Delta n \text{ mol}}{\Delta s} \times \frac{60 \text{ s}}{1 \text{ min}} \times \frac{1}{4 \text{ L}}$$

$$= -3 \Delta n \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$$

$$1 = -3(n_2 - n_1) \rightarrow n_2 - n_1 = -\frac{1}{3}$$

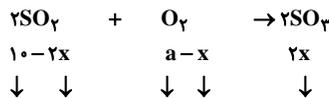
با $n_2 - n_1$ برابر $-\frac{1}{3}$ شود. پس ناچاریم تک‌تک گزینه‌ها را امتحان کنیم، تنها گزینه‌ای که درست است، گزینه‌ی (۳) می‌باشد.

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

(مسعود بیغفری)

-۲۲۵

مقدار اولیه O_2 را a در نظر می‌گیریم. با توجه به این که مقدار مصرفی مواد واکنش‌دهنده در واکنش را نمی‌دانیم، از پارامتر x استفاده می‌کنیم، اما باید به این نکته هم توجه داشته باشیم که واکنش‌دهنده‌ها به نسبت ضرایب استوکیومتری با هم واکنش می‌دهند، پس اگر فرض کنیم که x مول از O_2 در واکنش مصرف می‌شود، هم‌زمان $2x$ مول از SO_2 هم در واکنش مصرف خواهد شد.

مول تولیدی مول مصرفی مول اولیه مول مصرفی مول اولیه

در رابطه بالا، دو پارامتر a و x مجهول هستند، می‌توانیم مقدار x را با استفاده از سرعت واکنش به‌دست آوریم:

$$\bar{R} = \frac{\bar{R}_{\text{SO}_3}}{2} \Rightarrow \bar{R}_{\text{SO}_3} = 2 \times \bar{R} \text{ واکنش}$$

$$= 2 \times 0/02 = 0/04 \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

(شیمی ۳، صفحه‌های ۳ تا ۸)

(علی مؤیدی)

-۲۲۰

باید جرم یک مول از عنصر مورد پرسش را پیدا کنیم:

$$1 \text{ mol} \times \frac{6/022 \times 10^{23}}{1 \text{ mol}} \times \frac{0/02 \text{ g}}{3/011 \times 10^{20}} = 40 \text{ g}$$

(شیمی ۳، صفحه‌های ۱۱ تا ۱۳)

شیمی پیش‌دانشگاهی

(سراسری تهرپی - ۸۹)

-۲۲۱

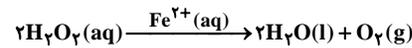
$$\frac{\bar{R}_{\text{H}_3\text{PO}_4}}{\bar{R}_{\text{H}_2\text{O}}} = \frac{\text{H}_3\text{PO}_4 \text{ ضریب استوکیومتری}}{\text{H}_2\text{O} \text{ ضریب استوکیومتری}}$$

$$= \frac{12}{8} \Rightarrow \bar{R}_{\text{H}_3\text{PO}_4} = 1/5 \bar{R}_{\text{H}_2\text{O}}$$

(شیمی ۳، صفحه‌های ۳ تا ۵) و (شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

(مرتضی رضایی زاده)

-۲۲۲

$$\bar{R}_{\text{H}_2\text{O}_2} = -\frac{-0/1 \text{ mol}}{\Delta \text{min}} = 0/02 \text{ mol} \cdot \text{min}^{-1}$$

$$\bar{R}_{\text{O}_2} = \frac{1}{2} \bar{R}_{\text{H}_2\text{O}_2} = \frac{1}{2} \times \frac{2}{100} = \frac{1}{100} \text{ mol} \cdot \text{min}^{-1}$$

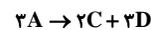
$$\bar{R}_{\text{O}_2} = 0/01 \text{ mol} \cdot \text{min}^{-1} \times \frac{22/4 \text{ L}}{1 \text{ mol}} = 0/224 \text{ L} \cdot \text{min}^{-1}$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۹ تا ۳)

(علی فرزاد تبار)

-۲۲۳

با توجه به روابط مذکور در سوال می‌توان نوشت:

حال سرعت متوسط مصرف واکنش‌دهنده (یعنی A) را حساب می‌کنیم:

$$\bar{R}_A = -\frac{\Delta[\text{A}]}{\Delta t} = -\frac{(0/08 - 0/16)}{2} = \frac{0/08}{2} \approx 6/66 \times 10^{-5} \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

استفاده می‌کنیم. تغییر غلظت N_2 در این بازه، برابر یک مولار $(1/4 - 0/4)$ و تغییر غلظت A برابر نیم مولار $(3/5 - 2/5)$ است، پس می‌توانیم نتیجه بگیریم که ضریب استوکیومتری A ، نصف ضریب استوکیومتری N_2 است، بنابراین A ، ماده‌ی NH_3 است. حالا که A و B را مشخص کردیم، باید سه پارامتر x ، y و z را معین کنیم. در بازه‌ی ۵ تا ۱۰ ثانیه، غلظت N_2 به اندازه‌ی $0/6$ مولار $(1 - 0/4)$ افزایش یافته، بنابراین در این بازه، غلظت NH_3 به اندازه‌ی $0/3 = 0/6 \times 0/2$ مولار کاهش می‌یابد و از این‌رو، مقدار x برابر $3/2$ مولار $(3/5 - 0/3)$ است. در بازه‌ی ۱۵ تا ۲۰ ثانیه، غلظت NH_3 به اندازه‌ی $0/1$ مولار $(3 - 2/9)$ کاهش یافته، پس در این بازه، غلظت N_2 به اندازه‌ی $0/2 = 0/1 \times 0/2$ افزایش می‌یابد و از این‌رو، مقدار y برابر $1/6$ مولار $(1/4 + 0/2)$ است.

پارامتر z ، برابر سرعت واکنش در بازه‌ی زمانی ۱۵ تا ۲۰ ثانیه است. برای محاسبه‌ی z می‌توانیم از سرعت متوسط مصرف NH_3 در این بازه استفاده کنیم.

در بازه‌ی ۱۵ تا ۲۰ ثانیه:

$$\Delta[NH_3] = 2/9 - 3 = -0/1 \text{ mol.L}^{-1}, \quad \Delta t = \Delta s$$

$$\bar{R}_{NH_3} = -\frac{\Delta[NH_3]}{\Delta t} = -\frac{(-0/1)}{5} = 0/02 \text{ mol.L}^{-1}.s^{-1}$$

$$z = \bar{R}_{\text{واکنش}} = \frac{\bar{R}_{NH_3}}{\text{ضریب استوکیومتری } NH_3} = \frac{0/02}{2} = 0/01 \text{ mol.L}^{-1}.s^{-1}$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

(علی خرمزاد تبر)

۲۲۷-

$$\bar{R}_{I_3^-} = \frac{1}{3} \bar{R}_{I^-} = \frac{1}{3} \times 4/8 \times 10^{-4} = 1/6 \times 10^{-4} \text{ mol.L}^{-1}.s^{-1}$$

$$\bar{R}_{I_3^-} = \frac{\Delta[I_3^-]}{\Delta t} \Rightarrow 1/6 \times 10^{-4} \frac{\text{mol}}{\text{L.s}} = \frac{\Delta[I_3^-]}{600s}$$

$$\Rightarrow \Delta[I_3^-] = 9/6 \times 10^{-2} \text{ mol.L}^{-1}$$

$$\Delta[I_3^-] = \frac{\Delta n_{I_3^-}}{V} \Rightarrow 9/6 \times 10^{-2} = \frac{2/4 \times 10^{-1}}{V} \Rightarrow V = 2/5 \text{ L}$$

برای محاسبه‌ی سرعت متوسط H_3AsO_4 نیز داریم:

$$\bar{R}_{H_3AsO_4} = \frac{1}{3} \bar{R}_{I^-} = 1/6 \times 10^{-4} \frac{\text{mol}}{\text{L.s}} \times 2/5 \text{ L} = 4 \times 10^{-4} \frac{\text{mol}}{\text{s}}$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

$$\bar{R}_{SO_3} = 0/04 \frac{\text{mol}}{\text{L.s}} \times 1 \text{ L} = 0/04 \text{ mol.s}^{-1}$$

$$\bar{R}_{SO_3} = +\frac{\Delta n_{SO_3}}{\Delta t} = \frac{\text{تعداد مول } SO_3 \text{ تولید شده}}{\Delta t} \Rightarrow 0/04 = \frac{2x}{50}$$

$$\Rightarrow 2x = 50 \times 0/04 = 2 \Rightarrow x = 1 \text{ mol}$$

اکنون که مقدار x را به دست آوردیم، می‌توانیم با استفاده از معادله‌ی زیر، مقدار پارامتر a را تعیین نماییم:

$$13 = 10 + a - x \Rightarrow 13 = 10 + a - 1 \Rightarrow a = 4 \text{ mol}$$

با در دست داشتن x و a ، درصد مصرف O_2 در واکنش به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$O_2 \text{ مصرف} = \frac{\text{تعداد مول } O_2 \text{ مصرف شده}}{\text{تعداد مول } O_2 \text{ اولیه}} \times 100 = \frac{x}{a} \times 100$$

$$= \frac{1}{4} \times 100 = 25\%$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

۲۲۶-

(مسعود هفتری)

در این سوال معادله‌ی واکنش را داریم، ولی نمی‌دانیم که هر یک از مواد A و B کدام یک از مواد موجود در واکنش هستند. برای مشخص شدن این موضوع باید از اعداد داده شده در جدول به درستی استفاده کنیم. غلظت ماده‌ی B با گذشت زمان در حال افزایش است، پس B ، یکی از دو فراورده‌ی واکنش یعنی H_2O یا NH_3 است. در بازه‌ی ۵ تا ۱۰ ثانیه، سرعت واکنش را داریم، با توجه به جدول، سرعت متوسط تولید B را هم می‌توانیم به دست آوریم. از مقایسه‌ی این دو عدد، ضریب استوکیومتری B مشخص می‌شود:

$$\Delta[B] = 1 - 0/4 = 0/6 \text{ mol.L}^{-1}, \quad \Delta t = \Delta s$$

$$\bar{R}_B = +\frac{\Delta[B]}{\Delta t} = +\frac{0/6}{5} = 0/12 \text{ mol.L}^{-1}.s^{-1}$$

$$\bar{R} = \frac{\bar{R}_B}{\text{ضریب استوکیومتری } B} \Rightarrow 3 \times 10^{-2} = \frac{0/12}{\text{ضریب استوکیومتری } B}$$

$$\Rightarrow \text{ضریب استوکیومتری } B = \frac{0/12}{3 \times 10^{-2}} = 4$$

ضریب استوکیومتری ماده‌ی B را ۴ به دست آوردیم، بنابراین این ماده N_2 است.

غلظت ماده‌ی A با گذشت زمان در حال کاهش است، پس A یکی از دو واکنش دهنده‌ی واکنش یعنی NH_3 یا N_2O است. برای پیدا کردن A از تغییر غلظت A و B (که همان N_2 است)، در بازه‌ی ۵ تا ۱۵ ثانیه

$$? \text{mol H}_2 = 12 \text{mol HCl} \times \frac{2 \text{mol H}_2}{6 \text{mol HCl}} = 4 \text{mol H}_2 \text{ (در ظرف دوم تولید می‌شود)}$$

$$\Delta n_{\text{H}_2} = 6 \text{mol} \text{ (تعداد مول H}_2 \text{ تولید شده)}$$

$$\Rightarrow \Delta[\text{H}_2] = \frac{\Delta n}{V} = \frac{6}{3} = 2 \text{mol.L}^{-1}$$

$$\Delta t = 2 \text{min}$$

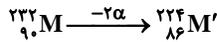
$$\bar{R}_{\text{H}_2} = + \frac{\Delta[\text{H}_2]}{\Delta t} = \frac{2}{2} = 1 \text{mol.L}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

شیمی ۲

(عبدالحمید امینی)

رادرفورد در آزمایش دوم خود (آزمایش ورقه‌ی طلا) مشاهده نمود که تعداد بسیار اندکی از ذره‌های آلفا (حدود $\frac{1}{20000}$) با زاویه‌ای بیش از 90° از مسیر اولیه منحرف شدند و نتیجه گرفت که اتم طلا هسته‌ای بسیار کوچک با جرم بسیار زیاد دارد. در مورد گزینه‌ی «۲» لازم به توضیح است که تابش هر ذره‌ی آلفا (${}^4_2\text{He}^{2+}$) ۲ واحد از عدد اتمی و ۴ واحد از عدد جرمی اتم مورد نظر کاهش می‌دهد. پس با تابش دو ذره‌ی آلفا، ۴ واحد از عدد اتمی و ۸ واحد از عدد جرمی کاسته می‌شود:

(شیمی ۲، صفحه‌های ۳، ۵، ۶، ۸، ۹ و ۱۱ تا ۱۳)

(عبدالرشید یلمه)

این که بیش‌تر حجم اتم هیدروژن فضای خالی است از نتایج آزمایش رادرفورد است. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی «۱»: ذره‌ی α هسته‌ی هلیوم ${}^4_2\text{He}^{2+}$ است و با خارج شدن آن از اتم پرتوزا تعداد پروتون‌ها دو واحد کم می‌شود.

گزینه‌ی «۲»: دستگاه طیف سنج جرمی علاوه بر اندازه‌گیری جرم اتم‌ها، وجود ایزوتوپ‌ها را هم نشان می‌دهد.

گزینه‌ی «۴»: عدد کوانتومی اصلی (n) را نخستین بار بور کشف کرد.

(شیمی ۲، صفحه‌های ۸، ۹، ۱۱ و ۱۸)

(رضا معفری فیروزآبادی)

$$\text{mol A} = 7 / 5 \text{mol B} \times \frac{2 \text{mol A}}{2 \text{mol B}} = 1.4 \text{mol A}$$

$$\text{A مول اولیه} = 5 + 4 = 9 \text{mol A}$$

$$\text{C مول تولیدی} = 1.4 \text{mol A} \times \frac{2 \text{mol C}}{2 \text{mol A}} = 1.4 \text{mol C}$$

$$[\text{C}] = \frac{1.4 \text{mol}}{1 \text{L}} = 1.4 \text{mol.L}^{-1}$$

$$\bar{R}_C = \frac{\Delta[\text{C}]}{\Delta t} = \frac{1.4 \text{mol.L}^{-1}}{1 \text{s}} = 1.4 \text{mol.L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

$$\bar{R}_C = 1.4 \times 60 = 84 \text{mol.L}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$$

$$\bar{R}_C = \frac{1.4 \text{mol}}{1 \text{s}} = 1.4 \text{mol.s}^{-1}$$

$$\bar{R}_{\text{واکنش}} = \frac{\bar{R}_C}{4} \Rightarrow \bar{R}_{\text{واکنش}} = \frac{1}{4} \text{mol.s}^{-1} = 0.25 \text{mol.s}^{-1}$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

(علی فرزادتبار)

سرعت متوسط مصرف اوزون در بازه‌ی زمانی صفر تا ۱۰ ثانیه برابر است با:

$$\bar{R}_{\text{O}_3} = - \frac{\Delta[\text{O}_3]}{\Delta t} = - \frac{(2/42 - 3/2) \times 10^{-5}}{10} = 0.078 \times 10^{-5} \text{mol.L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

سرعت متوسط مصرف اوزون در بازه‌ی زمانی ۵۰ تا ۶۰ ثانیه نیز برابر است با:

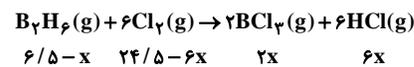
$$\bar{R}_{\text{O}_3} = - \frac{\Delta[\text{O}_3]}{\Delta t} = - \frac{(1/1 - 1/23) \times 10^{-5}}{10} = 0.013 \times 10^{-5} \text{mol.L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

بنابراین می‌توان نوشت:

$$\frac{\text{سرعت متوسط مصرف O}_3 \text{ در بازه‌ی زمانی صفر تا ۱۰ ثانیه}}{\text{سرعت متوسط مصرف O}_3 \text{ در بازه‌ی زمانی ۵۰ تا ۶۰ ثانیه}} = \frac{0.078 \times 10^{-5}}{0.013 \times 10^{-5}} = 6$$

(شیمی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳ تا ۹)

(مسعود معفری)

$$n_{\text{کل}} = n_{\text{B}_2\text{H}_6} + n_{\text{Cl}_2} + n_{\text{BCl}_3} + n_{\text{HCl}}$$

$$= (6/5 - x) + (24/5 - 6x) + (2x) + (6x) \Rightarrow 33 = 31 + x \Rightarrow x = 2 \text{mol}$$

با استفاده از مقدار پارامتر x که آن را محاسبه کردیم، می‌توانیم تعداد مول HCl تولیدی در واکنش اول را پیدا کنیم. HCl تولید شده در ظرف اول

به عنوان واکنش دهنده وارد ظرف دوم شده و گاز H_2 را تولید می‌کند.

$$\text{تعداد مول HCl تولید شده در ظرف اول} = 6x = 6 \times 2 = 12 \text{mol}$$

۲۳۳-

(عبدالرشید بله)

طیف‌های نشری خطی مربوط به الکترون می‌باشند و ایزوتوپ‌های یک عنصر الکترون‌های یکسانی دارند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی «۱»: از ایزوتوپ ید - ۱۳۱ استفاده می‌شود.

گزینه‌ی «۳»: بکرل پدیده‌ی رادیواکتیوی را کشف کرد.

گزینه‌ی «۴»: مواد فلئورسانس، نور با طول موج بلندتری را نشر می‌دهند.

(شیمی ۲، صفحه‌های ۴، ۷، ۱۲، ۱۵ و ۱۶)

۲۳۴-

(ممسن فوشل)

با توجه به اطلاعات صورت سؤال، درصد فراوانی ایزوتوپ‌ها به ترتیب افزایش جرم X و Y می‌باشند با حل هم‌زمان سه معادله‌ی زیر درصد فراوانی هر یک از ایزوتوپ‌ها به دست می‌آید.

$$x = 4y$$

$$x + y + z = 100$$

$$\frac{12x + 13y + 14z}{100} = 12/8$$

پاسخ معادله فوق: $z = \frac{100}{3}$ ، $y = \frac{200}{15}$ و $x = \frac{800}{15}$ ، بنابراین فراوانی

ایزوتوپ سنگین‌تر تقریباً برابر $33\frac{1}{3}\%$ می‌باشد.

(شیمی ۲، صفحه‌های ۱۲ تا ۱۴)

۲۳۵-

(علی فرزاد تبار)

فیزیک‌دان‌ها برای الکتروسیسته ذره‌ای بنیادی پیشنهاد کردند و آن را الکترون نامیدند.

(شیمی ۲، صفحه‌های ۲ تا ۴)

۲۳۶-

(علی مؤیدی)

هسته‌ی سنگین و دارای بار مثبت پروتهای آلفا را منحرف می‌کند.

گزینه‌ی «۱» نادرست است، زیرا شکل به مدل اتمی رادرفورد مربوط است.

گزینه‌ی «۲» نادرست است، زیرا قطر اتم طلا به تقریب 10^5 برابر قطر هسته‌ی آن است.

گزینه‌ی «۴» نادرست است، زیرا اتم طلا، هسته‌ای بسیار کوچک با جرم بسیار زیاد

دارد. (شیمی ۲، صفحه‌ی ۹)

۲۳۷-

(مسعود یعقوبی)

می‌توان از رابطه‌ی ریاضی زیر برای محاسبه‌ی تعداد ذره‌ها با جرم‌های متفاوت استفاده کرد:

= تعداد ذره‌ها با جرم‌های متفاوت

+۱ (جرم سبک‌ترین ذره‌ی ممکن) - (جرم سنگین‌ترین ذره‌ی ممکن)

$$6 = 39 - 34 + 1 = \text{تعداد ذره‌ها با جرم‌های متفاوت}$$

(شیمی ۲، صفحه‌ی ۱۴)

۲۳۸-

(مسعود یعقوبی)

خط طیفی X_2 از خط طیفی X_1 ، طول موج بلندتری دارد و از آن‌جا که می‌دانیم طول موج با انرژی رابطه‌ی وارونه دارد، پس تفاوت انرژی مربوط به انتقال الکترونی X_2 ، باید از تفاوت انرژی مربوط به انتقال الکترونی X_1 ، کم‌تر باشد. از طرف دیگر، از این نکته هم باید استفاده کنیم که در طیف نشری خطی هیدروژن، انتقال‌هایی که از ترازهای بالاتر به تراز $n = 2$ انجام می‌گیرند، در محدوده‌ی طول موج مرئی ۳۸۰ تا ۷۵۰ نانومتر قرار می‌گیرند از بین دو انتقال D و E که به $n = 2$ می‌آیند، انتقال E ، تفاوت انرژی کم‌تری نسبت به انتقال A دارد، پس خط طیفی X_2 می‌تواند مربوط به انتقال E باشد.

(شیمی ۲، صفحه‌های ۱۵ تا ۱۹)

۲۳۹-

(محمدریوار فولادی)

$$\text{جرم اتمی میانگین} = \frac{2(M+1) + 5(M-1)}{7}$$

$$= \frac{2M + 2 + 5M - 5}{7} = \frac{7M - 3}{7} = M - \frac{3}{7}$$

(شیمی ۲، صفحه‌های ۱۲ تا ۱۴)

۲۴۰-

(علی فرزاد تبار)

پرتوی حاصل از انتقال الکترونی $n = 6$ به $n = 2$ ، پرتو بنفش است که دارای کم‌ترین طول موج است. بنابراین بیش‌ترین فرکانس را داراست.

(شیمی ۲، صفحه‌های ۱۷ تا ۱۹)